

Så mit råd til både Socialdemokratiet og ministeren vil være: Skal vi ikke blive enige om, at nu stopper vi den debat? Løbet er kørt. Der er ikke længere mulighed for at opretholde dåseforbudet. Jeg vil have fuld forståelse for, at man fra regeringens side siger: Ja, men så vil vi i hvert fald på banen med nogle alternative forslag. Det synes jeg ville være befordrende. Lad os bruge kræfterne på at se fremad i stedet for på at se tilbage.

Og så vil jeg endelig sige, at hvis nu vi skulle gå hen og være mere kreative ved at lave nogle forslag omkring pantsystemer eller noget, som ikke er set andre steder, så gør det jo ingenting. Igen må Danmark jo gerne gå foran. Men det hjælper ikke, at vi sidder med hænderne i skødet og siger, at vi kæmper for en sag, som enhver kan se, at vi har tabt.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Til hr. Hans Christian Schmidt vil jeg gerne sige, at vi sælger ikke skindet, før bjørnen er skudt, dvs. vi sælger ikke det udmærkede danske genbrugsflaskesystem, før vi er sikre på at have noget, der er lige så godt, at sætte i stedet for.

Og i den forbindelse siger vi så: Vil hr. Hans Christian Schmidt garantere, at han vil gå med til at gennemføre et forbud mod ståldåser og engangsflasker til øl og læskedrikke? Så kunne vi afgrænse debatten til det spektrum.

Det samme spørgsmål kunne gælde hr. Langkilde: Om man er indstillet på, at de videre drøftelser må afhænge af, hvorvidt vi kan få sådan et forbud igennem.

Så vil jeg omkring de livscyklusvurderinger, der ligger, sige, at de selvfølgelig er behæftet med store usikkerheder, og det kan ikke undgås, fordi der er så mange parametre inde i de vurderinger. Jeg tænker på spørgsmålet, om det er belastningen af vandmiljøet, vi snakker om, eller det er belastningen af luftmiljøet, eller det er belastningen af jorden med tungmetaller osv.? Der er tusindvis af parametre. Og så vidt jeg er orienteret, er der ingen steder i verden, hvor man er længere fremme end det, der er forelagt her for Folketingets partier.

Men jeg mener, det er vigtigt at få afgrænset problematikken, sådan at vi siger: Er det aluminiumsdåser og det nuværende system, vi snakker om? Er vi enige om det? Det er da noget værd for vores minister at vide i de kommende drøftelser. Så lad os få afklaret det straks.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Det er helt utroligt at opleve her i dag, at de borgerlige partier i den grad kaster sig ind i en debat om at få ødelagt vores gode retursystem med en ihærdighed, som man sjældent har set. Jeg synes, det står lysende klart, at de borgerlige partier, især Venstre, som jo sådan er blevet nygrønne og gerne vil have en miljøprofil, i virkeligheden varetager aluminiumsindustriens interesser – det er dem, der står på spring for at komme ind på markedet – og vel også stålindustriens, som gerne vil have et nyt marked i Danmark. Og så tilsidesætter man jo miljøinteresserne her.

Det står meget stærkt og meget klart. Når Venstre siger: Vi går ind for det her forslag, så betyder det jo, at man går ind for det hele. Det er ståldåser, det er engangsglas, det er alt muligt; og rapporten siger jo, hr. Hans Christian Schmidt, at det betyder miljøforringelser. Det betyder miljøforringelser. Men det ser man helt bort fra i Venstre.

Så det er helt usagligt at tage rapporten til indtægt for, at det kan man gøre. Det kan man absolut ikke. I øvrigt er det også sådan, at når man indfører flere systemer – det viser erfaringerne fra Sverige – så bliver returprocenten lavere. Så får vi samlet set et dårligere system. Men det er åbenbart det, de borgerlige partier så ihærdigt arbejder på her.

Jeg synes da, de skulle være ihærdige for at sikre det system, vi har, fordi det er det bedste i forhold til miljøet.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

De sidste oplysninger her fra talerstolen var simpelt hen for grove. Vi har igen og igen sagt, at vi ikke er ude på at smadre noget system. Vi er ikke ude på at skabe ekstra affaldsmængder. Det er jo selve målsætningen for det, Det Konservative Folkeparti står for. Vi har meldt ud igen og igen, at det, der er vores mål, er at nedbringe den samlede affaldsmængde. Vi har ikke behov for mere.

Men når vi nu kan få aluminiumsdåserne ind, så det ikke er ekstra miljøbelastende, så kan vi ikke holde dem ude; så må vi bare acceptere dem.

Så er der spørgsmålet om ståldåserne. Det var også det, hr. Martin Glerup sagde: Jamen hvad så med ståldåserne? Vil vi være med til dem? Jeg har meldt ud, at vi gerne stiller til forhand-